

Tam mějče wſchē we jenym ſydlí
Te druhe darū hromadže!
Ach hubjenſtwo tam tola bydli,
To je, ſo ſeje bjes luboſče.

3. Dar rycze wěſcze dar je rjaný,
Hdyž i Božej cjeſczi trjeba ſo!
Wón njebudž dha tež ſahrjebaný
Sa Křyſtuſowé kraleſtwo!
Mohł ſ jaſykami jandželſkimi
Sſlacž rycž pač móznu bjes ludý,
Hdyž luboſč njeje ſobu ſ nimi,
Sſym jenož možas ſynczazý.

4. O kraſna wěz je wukladowacž
A wjedžicž Bože potajnstwa,
Pſches Bože ſklowo ſhromadžowacž
Sſej poſnacze a ſhonjenja.
Ach býchmý pač to wſcho tež měli,
Schto ſmý, hdyž ſmý bjes luboſče?
Tu pokažce we jejnym dželi!
Njech wona ſwoj khód ſ nami dže!

5. O khvalmý křesćijansku wěru,
Kiz ſ predowanja wukhadža,
Sso Ježom Křyſta džerži ſwěru,
Sswój lóſcht na Božim ſlowje ma!
By horý pač tež pſchestajaſa
Wſcha moja wěra do Křyſta,
Bjes luboſče je wona mała
A khodži tež bjes ſlubjenja.

6. Bych ſubla ſwoje wſchitke wažil
Na žiwnoscž khudých ſwólniſje,
Bych cjeļo tež we wohnju pražil
A njeměl tola luboſče,
Dha njebýlo mi nicžo wuſhne,
Ja Bože džecžo njebých był,
Ně džecžo ſwěta njepožluſhne.
Hdže potom wěčnije woſtacž chył?

7. Duž prožymy nětk wſchitzh rjenje:
Daj luboſč nam do wutrobow!
Cžin pſches nju naſche wobkhadženje,
Kaž wobkhad Božich jandželów!

O Božo, ty ſy luboſč ſama,
My pač njech twoje džecži ſmý!
Tu luboſč nicžo njeſatama,
Kiz ty ju do naž wulač ſy!

158.

(P. 14./3. 1878, po poſdnju.)

1 Kor. 13, 13.: „Nětk pač woſtanje wěra,
nadžija, luboſč, te tsi, ale ta luboſč
je najwjetſcha bjes nimi.“

Glóž: Ježuſ, moja nadžija.

Wěra pſchezo woſtanje,
Njech ji njewěra ſo ſměje,
So ſ njej nětko i kónzej dže
A ſo wona hańbu ſměje.
Sſkovo Bože wěczne je,
S nim tež wěra woſtanje.

2. Njeſajce ſo naryczecž
Wot wſchěch tórnyc̄h rycžow ſwěta!
Dajeſe jemu ſakhadžecž,
Hdyž chze, tute kushe lěta!
Sbóžny je, ſchtóž we wěri
Hacž do kónza wobſteji.

3. Nadžija tež woſtanje,
Pſchezo wona khodži ſ nami,
Dokelž Ježuſ Křyſtuſ je
Naſcha nadžija pſched nami.
Tón nam wěčnije woſtanje,
Se ſwětom pač i kónzej dže.

4. Nadžija dže i njebježam,
S wjebeleſcžu cžini ſtopy,
Roſhwěcži pucž rjenje nam,
Sběha naž pſches horow khopý.
Džecži, duž ſo wjebeleſce!
Nadžija nam woſtanje.

5. Žene hiſhce woſtanje
A tež nihdý njewupanje,
To je pocžink luboſče,
S tej dže wulke žohnowanje.
Wona je ta najwjetſcha
Bje wſchitkeho pſchestacža.